

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Благоевград, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20241210200046 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. К. К. с адрес с.К*****, общ.Г***** и съдебен адрес гр.Б*****, ул."Т*****" против Наказателно постановление № 23-1116-002284 /20.09.2023г. на Началник група Сектор „ПП“ при ОД на МВР Благоевград, с което за нарушение на чл.58, т.4 от ЗДвП на основание чл.178ж, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, както и на основание на Наредба №Из-2539 от 17.12.2012г. са отнети 15 контролни точки..

В жалбата се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно и се иска неговата отмяна. Излагат се доводи за несъставомерно поведение на жалбоподателя по посочения текст, навеждат се твърдения за допуснати процесуални нарушения при ангажиране на отговорността му.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с надлежно упълномощен адвокат, дава кратки обяснения, чрез които пресъздава своята версия за случая. Защитникът поддържа жалбата, по същество излага доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление и моли за неговата отмяна.Претендира разноси.

Административнонаказващия орган и Районна прокуратура гр.Благоевград, редовно призовани не изпращат представител и не изразяват становище по същество. В придружително писмо, с което е изпратена преписката се прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери

законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, намери за установено следното:

На 05.09.2023г. жалбоподателят се прибирал о гр.София, като на автомагистрала Струма в района на км.92 преди гр.Благоевград попаднал в задръстване, като била образувана колона от автомобили. С жалбоподателя пътували св.Т. и неговото дете, на което му било лошо, поради което К. обърнал и влязъл в аварийната лента посока гр.Дупница. По същото време бил получен сигнал на тел.112 за движещи се автомобил в насрещната лента, поради което около 17.45 часа на място били изпратени полицейските служители св.М. и М., които установили водачите на автомобилите в аварийната лента и съставили на всички АУАН, включително на жалбоподателя, а именно АУАН№1026218, в който актосъставителят посочил, че на АМ Струма, км.92 управлява собствения си лек автомобил в платното за насрещно движение, като квалифицирал констатираното, като нарушение на чл. 58, т. 4 ЗДвП. Актът бил предявен и връчен на К., като същия го подписал с отбелязване, че има възражения, но без да се конкретизира какви.

Въз основа на АУАН на 20.09.2023г. Началник Група, сектор „ПП” е издал атакуваното Наказателно постановление № 23-1116-002284, с което за нарушение на чл.58, т.4 от ЗДвП на основание чл.178ж, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 месеца, както и на основание на Наредба №3-2539 от 17.12.2012г. са отнети 15 контролни точки.. Наказателното постановление е връчено на 08.12.2023г.

В хода на съдебното следствие са разпитани св.М. и М., които чрез показанията си установяват извършената проверка и своите констатации, като конкретно св.М. сочи, че автомобилите са била в аварийната лента. Чрез показанията им се установява и процедурата по съставяне на АУАН.

В хода на съдебното следствие по искане на защитата е допуснат и разпитан св.Т., който чрез показанията си установява, че е пътувал с жалбоподателя на процесната дата, както и неговото дете. От показанията на този свидетел се установява още и причината да обърнат. В тази насока са и обясненията на жалбоподателя.

Изложената фактическа обстановка съдът прие, въз основа на гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели, както и от приобщените към доказателствения материал писмени доказателства.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетелите, тъй като те са логични, последователни, пресъздават пряко възприети от свидетелите обстоятелства, като същевременно се подкрепят от приложените по делото писмените доказателства. Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства, които не се опровергават от доказателствената съвкупност по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи.

Жалбата е депозирана от надлежно лице, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна,.

И АУАН, и НП са издадени от компетентните органи. Съдържат необходимите реквизити, посочени съответно в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и са предявени по надлежния ред на

нарушителя. Не може да бъде споделено възражението за противоречие между АУАН и НП, относно мястото на нарушение и в двата акта е посочено Автомагистрала АЗ, км.92.

Същевременно обаче съдът намира, че със събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства е оборена презумпцията на чл. 189, ал. 2 ЗДвП, че редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното.

От показанията на свидетеля Т. и М., както и от обясненията на жалбоподателя се установява, че К. не е управлявал автомобила в платното за насрещно движение, а в лентата за принудително спиране. Законодателят прави ясно разграничение между двете понятия. Съгласно § 6, т. 4, вр. с т. 3 от ДР на ЗДвП лентата за принудително спиране е част от конструктивните елементи на пътното платно и не представлява част от платното за движение. Това е и причината, поради която законодателят е предвидил две отделни нарушения - съответно на чл. 58, т. 3 ЗДвП "при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, а в т. 4 "при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи в платното за насрещно движение".

Съдът намира, че в хода на настоящото съдебно производство се установява, че жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил по АМ Струма, км 92, но не в платното за насрещно движение, а в лентата за принудително спиране. В тази насока са събраните гласни доказателства чрез показанията на св.Т. и М., а св.М. от своя страна не си спомня конкретно къде е бил автомобила, поради което съдът намира, че в случая посоченото от жалбоподателя в тази насока се потвърждава от събраните гласни доказателства.

От друга страна, съдът намира, че в случая е налице едно от изключенията, визирани в чл. 58, т. 3 ЗДвП, при което е позволено движение в лентата за принудително спиране, а именно: при наличие на здравословен проблем на един от пътниците в превозното средство.

По делото безспорно се установи, въз основа на показанията на св.Таиров, че детето му е имало здравословни проблеми към момента на проверката.

По делото липсват данни полицейските служители да са направили всичко възможно, за да изяснят обективната истина във връзка с констатираното от тях нарушение. Чрез показанията им не се установи да са изследвали какви са възраженията на жалбоподателя, както и същите не можаха с нужната категоричност да установят, че жалбоподателя се е движил в платното за насрещно движение, напротив св.М. пред настоящия състав заявява, че е бил в аварийната лента.

Посоченото обуславя липсата на категорични доказателства, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, а дори да се приеме че е нарушил чл.58, т.3 от ЗДвП, то е било налице предвиденото от законодателя изключение –здравословен проблем на пътник. Изложеното обуславя извод, че с атакуваното наказателно постановление незаконосъобразно е ангажирана отговорност на К., поради което наказателното постановление следва да се отмени, като незаконосъобразно.

Предвид приетото от съда, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, същото следва да бъде отменено и в частта за отнетите 15 контролни точки, доколкото приложението на цитираната Наредба е обусловено от законосъобразното ангажиране на отговорност

Предвид приетото от съда, че с атакуваното наказателно постановление незаконосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя е безпредметно да бъде обсъждано дали случаят е маловажен, като за пълнота следва да бъде посочено, че дори и при изход различен от настоящия чл.28 от ЗАНН не е приложима, по аргумент от чл. 189з от ЗДвП

При този изход на делото, право на разноски за производството възниква само за жалбоподателя, който прави искане за присъждане на такива в размер на 400, 00 лева, представляващо заплатено адвокатско възнаграждение.

Наказващия орган релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение, което е неоснователно.

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. От своя страна чл. 36 ЗА препраща к ъ м НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Районният съд намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер. В случая договора е сключен на 18.12.2023г.

Съгласно 18, ал. 2, вр чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата /в приложимата редакция/ за защита по дела с определен интерес до 1000 лв. възнаграждението е 400лв.. Ето защо съотнесено към глоба в размер на 1000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 400. 00 лева, каквото е претендираното от жалбоподателя.

Предвид горното и доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, като в съдебното производство е проведено едно открито съдебно заседание, в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на установения с Наредбата минимум, а именно 400 лв..

С оглед изхода на спора и доколкото в рамките на съдебното производство са сторени разноски за свидетел в размер на 26.28 лв. на РС Благоевград следва да бъдат присъдени посочените разноски

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на ОД МВР Благоевград, която е юридическото лице, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1116-002284 /20.09.2023г. на Началник група Сектор „ПП” при ОД на МВР Благоевград, с което за нарушение на чл.58, т.4 от ЗДвП на основание чл.178ж, ал.1 от ЗДвП на К. К. К. с адрес с.К., общ.Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 месеца, както и на основание на Наредба №Із-2539 от 17.12.2012г. са отнети 15 контролни точки.

ОСЪЖДА ОД МВР БЛАГОЕВГРАД да заплати на К. К. К. с адрес с.К., общ.Г. сторени от жалбоподателят разноски за адвокат в размер на 400 лв./четиристотин лева/лева.

ОСЪЖДА ОД МВР БЛАГОЕВГРАД да заплати по сметка на Районен съд Благоевград сторени в съдебното производство разноски за свидетел в размер на 26.28 лв

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____